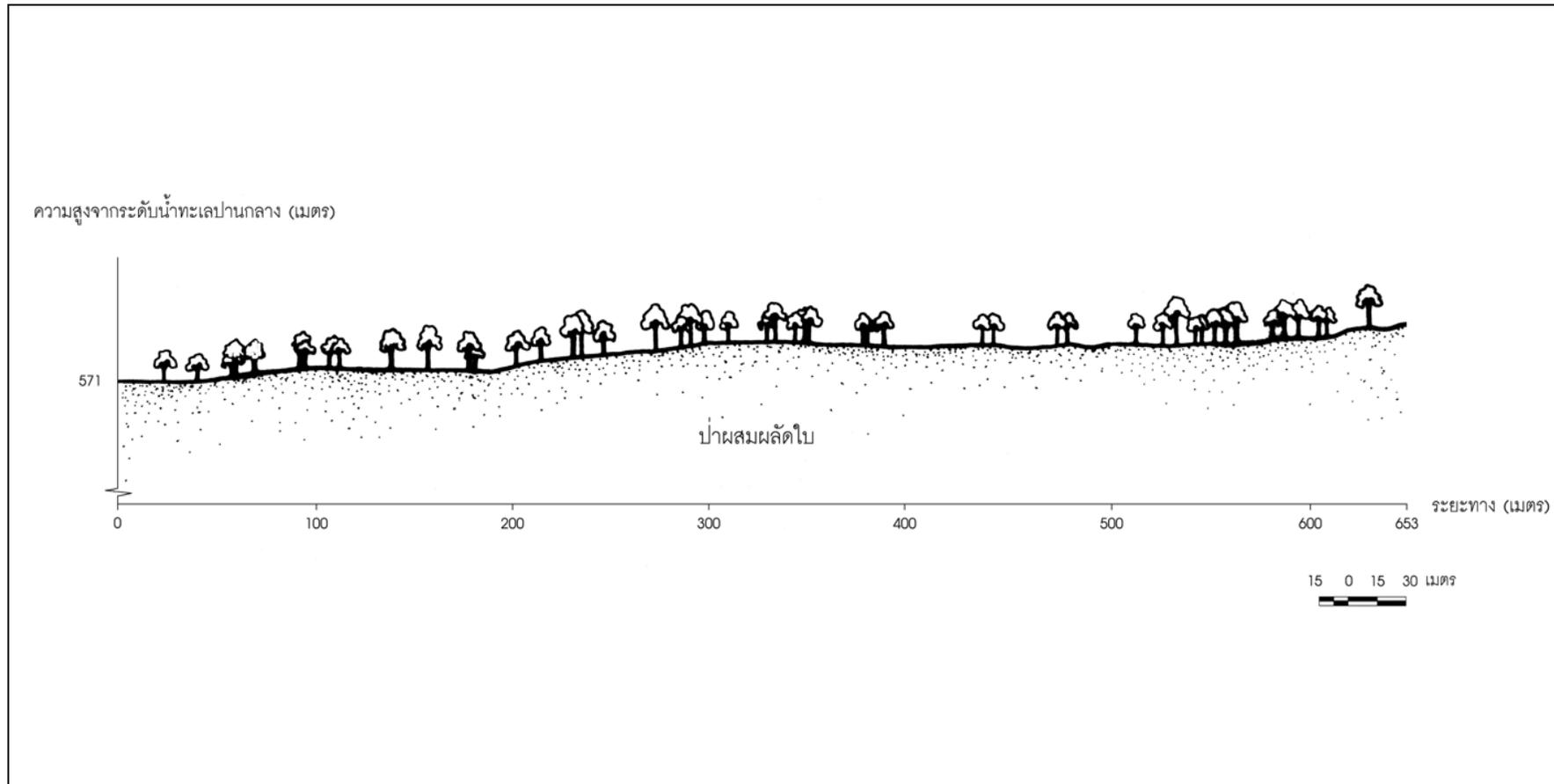

5. น้ำตกแม่ยะ

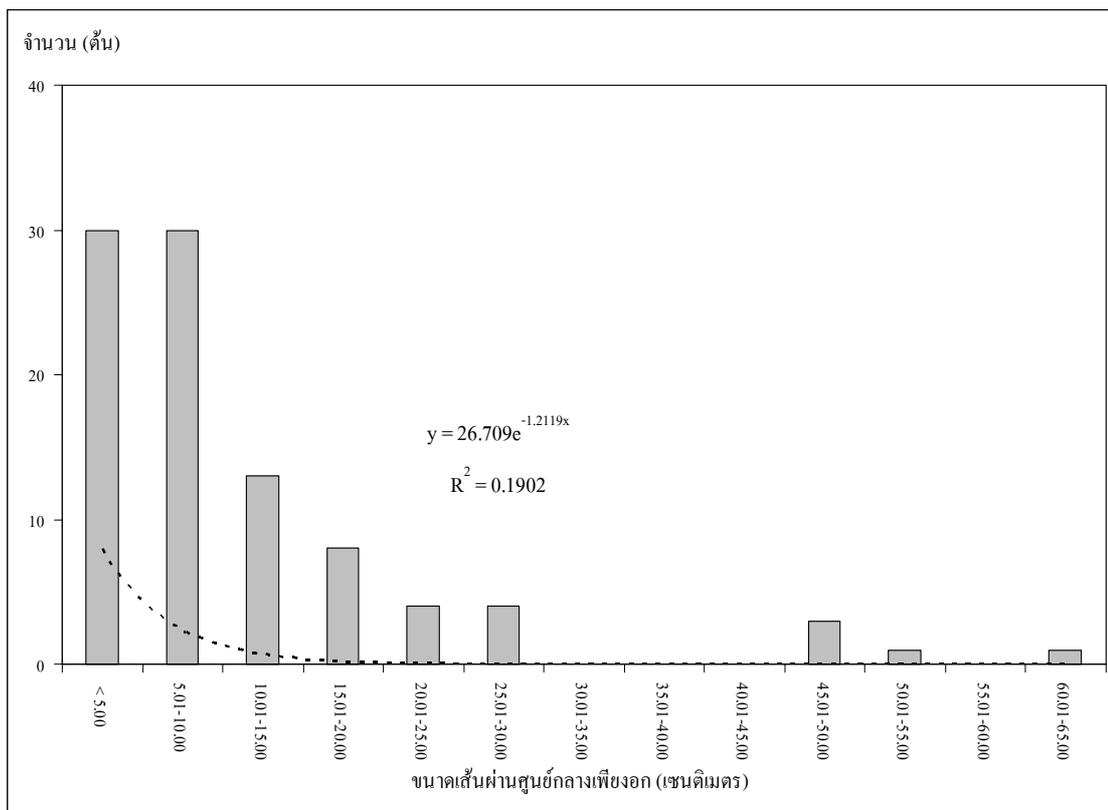
5.1 ด้านความโดดเด่นของสังคมพืช ได้ผลการศึกษาในแต่ละตัวชี้วัดย่อยดังนี้

5.1.1 ปริมาณต้นไม้ที่มีขนาดเส้นรอบวงมากกว่า 100 เซนติเมตร พบว่า จากการเดินสำรวจตลอดความยาวของเส้นทางเดินจากลานจอดรถไปยังตัวน้ำตก ซึ่งมีระยะทางทั้งหมด 653 เมตร โดยมีความลาดชันโดยเฉลี่ยประมาณ 3.08 เปอร์เซ็นต์ มีต้นไม้ใหญ่บริเวณสองข้างทางค่อนข้างน้อย โดยสามารถนับต้นไม้ที่มีขนาดเส้นรอบวงมากกว่า 100 เซนติเมตรขึ้นไป ที่ระดับความสูงจากพื้นดิน 130 เซนติเมตร ซึ่งขึ้นอยู่ห่างจากขอบเส้นทางเดินทั้งสองข้างไม่เกิน 10 เมตร ได้จำนวน 53 ต้น หรือคิดเป็น 8.12 ต้นต่อระยะทาง 100 เมตร รายละเอียดปรากฏดังภาพที่ 40

5.1.2 การปรากฏของหมู่ไม้ครบทุกกลุ่มโครงสร้างชั้นเรือนยอด พบว่า เมื่อนำข้อมูลการวางแผนศึกษาสังคมพืชเกี่ยวกับการกระจายของต้นไม้ในสังคมป่าพืชบริเวณน้ำตกแม่ยะ มาเขียนกราฟเพื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนต้นไม้กับขนาดของเส้นผ่านศูนย์กลางเพียงอกของต้นไม้ ซึ่งหากพิจารณาในภาพรวมกราฟมีลักษณะไม่เป็นรูป L - shape ($R^2 = 0.1902$) (ดังภาพที่ 41) นั้นหมายถึงว่าสภาพป่ามีองค์ประกอบของต้นไม้ขนาดต่าง ๆ อยู่ในสภาวะที่ไม่สมดุล มีการทดแทนไม่ดี (Ogawa และคณะ, 1965) จากลักษณะของกราฟที่ปรากฏจึงสามารถสรุปได้ว่าสังคมพืชบริเวณนี้มีการปรากฏของหมู่ไม้ไม่ครบทุกกลุ่มโครงสร้างชั้นเรือนยอด เพราะแนวโน้มของกราฟขาดความต่อเนื่องในการกระจายของหมู่ไม้ในชั้นอายุต่าง ๆ ซึ่งเห็นได้ชัดเจนในช่วงของหมู่ไม้ที่มีขนาดเส้นผ่านศูนย์กลาง 30.01 - 45.00 เซนติเมตร อันเป็นช่วงการขาดหายไปของหมู่ไม้ที่มีค่อนข้างกว้าง และในช่วง 55.01 - 60.00 เซนติเมตร ซึ่งการขาดหายไปของหมู่ไม้ อาจเป็นผลมาจากในบริเวณพื้นที่ดังกล่าวอาจเกิดไฟไหม้ในบางปี อันสืบเนื่องมาจากการกระทำของมนุษย์ ส่วนองค์ประกอบของหมู่ไม้ในชั้นอายุต่าง ๆ จากการเก็บข้อมูลในช่วงเวลา 1 ปี พบว่า ในแต่ละช่วงฤดูกาลจะมีความผันแปรของจำนวนไม้หนุ่ม ไม้ร่วน และกล้าไม้ โดยไม้หนุ่มในช่วงฤดูฝนและฤดูหนาวมีจำนวนเท่ากัน คือ 31 ต้น แต่จะมีจำนวนลดลงในช่วงฤดูร้อน คือ 28 ต้น เช่นเดียวกับไม้ร่วนซึ่งช่วงฤดูฝนและฤดูหนาวมีจำนวนเท่ากัน คือ 9 ต้น และมีจำนวนลดลงในช่วงฤดูร้อน คือ 7 ต้น ในขณะที่กล้าไม้มีจำนวนลดลงในแต่ละฤดูกาล คือ ฤดูฝนมีจำนวน 30 ต้น ฤดูหนาวมีจำนวน 22 ต้น และฤดูร้อนมีจำนวน 14 ต้น ซึ่งรายละเอียดที่ได้จากการวางแผนศึกษาสังคมพืชบริเวณน้ำตกแม่ยะ ปรากฏดังภาพที่ 42 ตารางผนวกที่ 33 ภาพที่ 43 ตารางผนวกที่ 34 และตารางผนวกที่ 35

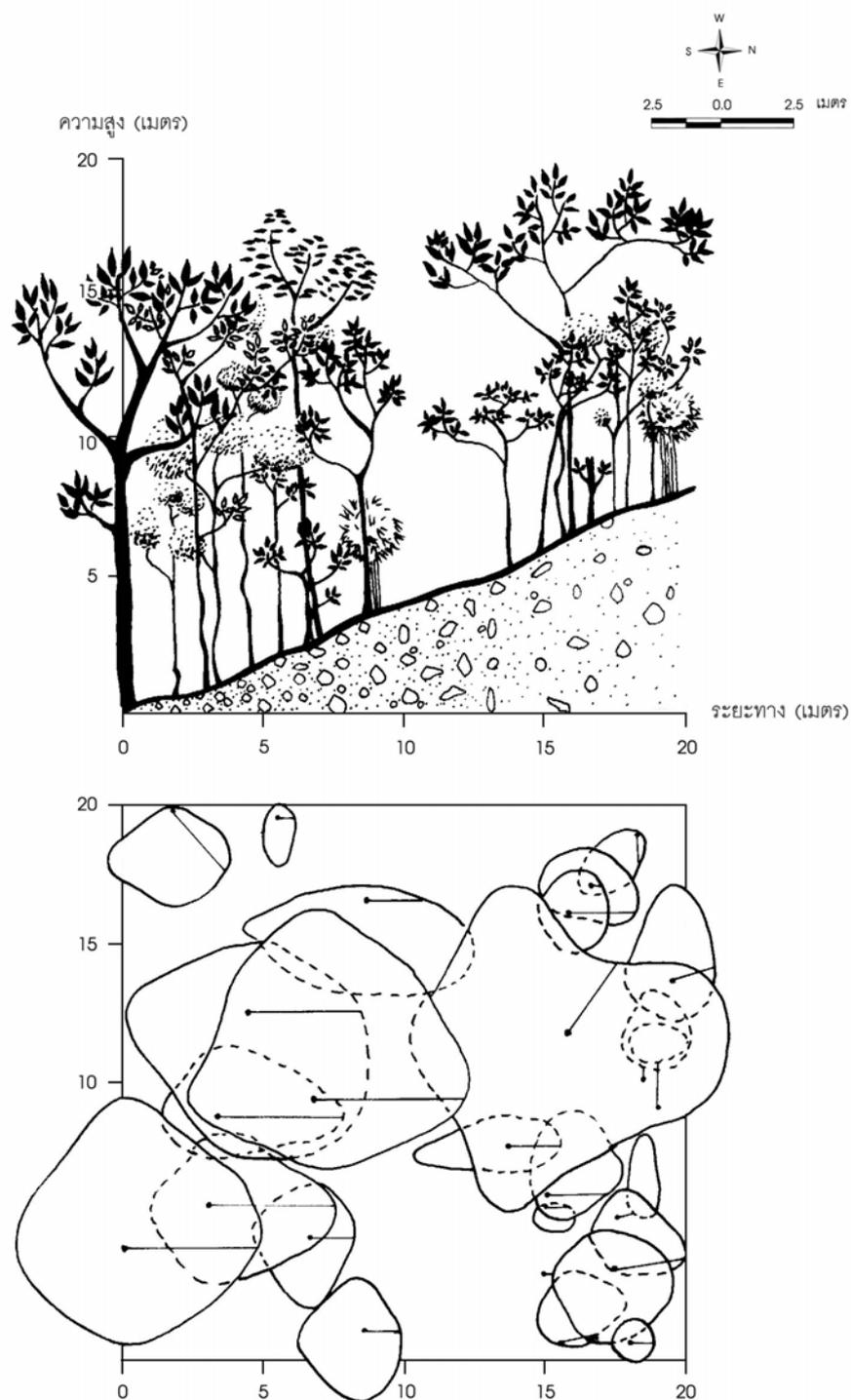

ภาพที่ 40 ภาพตัดขวางเส้นทางเดิน และปริมาณต้นไม้ที่มีขนาดเส้นรอบวงมากกว่า 100 เซนติเมตร บริเวณเส้นทางเดินไปยังน้ำตกแม่ยะ

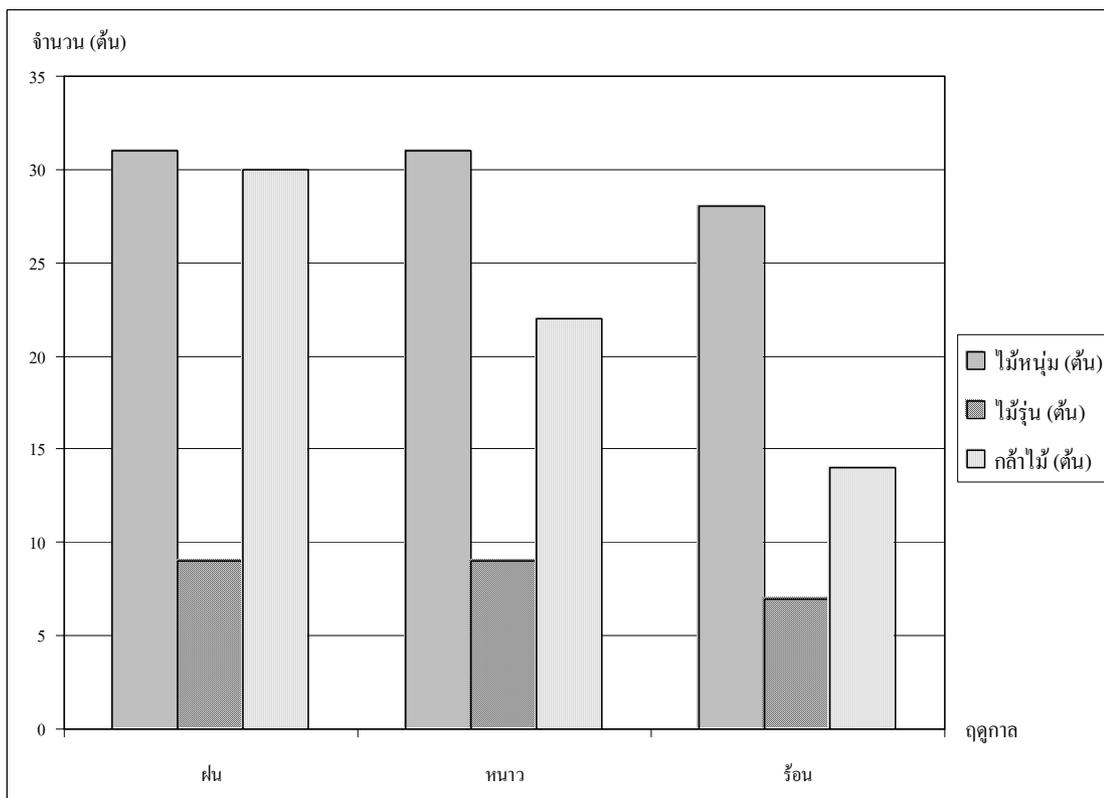

ภาพที่ 41 การปรากฏของหนุ่ไม้ครบทุกกลุ่มโครงสร้างชั้นเรือนยอดของสังคมป่าผสมผลัดใบ บริเวณน้ำตกแม่ยะ

5.1.3 เปอร์เซ็นต์การปกคลุมเรือนยอด พบว่า ภายในเส้นทางเดินจากลานจอดรถไปยังตัวน้ำตกแม่ยะมีความร่มรื่นค่อนข้างน้อย อาจเนื่องจากพื้นที่บริเวณดังกล่าวถูกปกคลุมด้วยสังคมป่าผสมผลัดใบและมีเรือนยอดค่อนข้างโปร่ง เนื่องจากประกอบไปด้วยพรรณไม้ผลัดใบ ซึ่งมีเปอร์เซ็นต์การปกคลุมเรือนยอดทั้ง 3 ฤดูกาลเฉลี่ย 53.29 เปอร์เซ็นต์ โดยมีการปกคลุมของเรือนยอดมากที่สุดในช่วงฤดูฝน 60.11 เปอร์เซ็นต์ รองลงมาคือช่วงฤดูหนาวมีการปกคลุมของเรือนยอด 51.65 เปอร์เซ็นต์ และช่วงฤดูร้อนมีการปกคลุมของเรือนยอดน้อยที่สุด 48.10 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ

ภาพที่ 42 โครงสร้างทางด้านตั้ง และการปกคลุมเรือนยอดของพรรณไม้ในสังคมป่าผสมผลัดใบ บริเวณน้ำตกแม่ยะ

ภาพที่ 43 ปริมาณไม้หนุ่ม ไม้รุ่ม และกล้าไม้ บริเวณน้ำตกแม่ยะตามช่วงฤดูกาล

5.2 โอกาสในการพบเห็นสัตว์ป่า ได้ผลการศึกษาในแต่ละตัวชี้วัดย่อยดังนี้

5.2.1 จำนวนชนิดนก จากการสำรวจซ้ำทั้ง 3 ฤดูกาลในรอบ 1 ปี พบว่า บริเวณน้ำตกแม่ยะพบนกทั้งจากการได้เห็นตัวและได้ยินเสียงร้องทั้งสิ้น 20 ชนิด ซึ่งเป็นนกประจำถิ่น 14 ชนิด และนกอพยพช่วงฤดูหนาว / ช่วงไม่ผสมพันธุ์ 6 ชนิด โดยช่วงฤดูฝนพบนกจำนวน 16 ชนิด เป็นนกประจำถิ่น 12 ชนิด เช่น นกจับแมลงคอสีน้ำตาลแดง (*Cyornis banyumas*) นกกาฝากสีเขียว (*Dicaeum concolor*) เป็นต้น และนกอพยพช่วงฤดูหนาว / ช่วงไม่ผสมพันธุ์ 4 ชนิด เช่น นกนางแอ่นตะโพกแดง (*Hirundo daurica*) นกอุ้มบาตร (*Motacilla alba*) เป็นต้น ส่วนช่วงฤดูหนาวพบนกจำนวน 14 ชนิด เป็นนกประจำถิ่น 9 ชนิด เช่น นกเขาใหญ่ (*Streptopelia chinensis*) นกแซงแซวหางปลา (*Dicrurus macrocercus*) เป็นต้น และนกอพยพช่วงฤดูหนาว / ช่วงไม่ผสมพันธุ์ 5 ชนิด เช่น นกอุ้มบาตร (*Motacilla alba*) นกเค้าหลังเทา (*Motacilla cinerea*) เป็นต้น และสำหรับช่วงฤดูร้อนพบนกจำนวน 9 ชนิด ซึ่งเป็นนกประจำถิ่น

ทั้งหมด เช่น นกแซงแซวเล็กเหลือง (*Dicrurus aeneus*) นกแซงแซวหางบ่วงใหญ่ (*Dicrurus paradiseus*) เป็นต้น รายละเอียดปรากฏดังตารางผนวกที่ 36

5.2.2 จำนวนชนิดสัตว์ป่าขนาดเล็ก - ขนาดกลาง พบว่า พบเห็นตัวและ / หรือ ร่องรอยของสัตว์ป่าขนาดเล็ก - ขนาดกลางทั้งสิ้น 3 ชนิด โดยช่วงฤดูฝนพบสัตว์ป่าขนาดเล็ก - กลาง จำนวน 1 ชนิด คือ หมูป่า (*Sus scrofa*) ส่วนฤดูหนาวพบ 1 ชนิด คือ เก้ง (*Muntiacus muntjak*) และช่วงฤดูร้อนพบ 2 ชนิด คือ หมาจิ้งจอก (*Canis aureus*) และหมูป่า (*Sus scrofa*) รายละเอียดปรากฏดังตารางผนวกที่ 37

5.2.3 จำนวนชนิดสัตว์ป่าขนาดใหญ่ พบว่า จากการสำรวจเก็บข้อมูลบริเวณน้ำตกแม่ยะ ทั้งในช่วงฤดูฝน ฤดูหนาว และฤดูร้อน ปรากฏว่าไม่พบเห็นตัวและ / หรือร่องรอยการมีอยู่ของชนิดสัตว์ป่าขนาดใหญ่เลย

5.3 ความโดดเด่นทางกายภาพของฐานทรัพยากร ได้ผลการศึกษาในแต่ละตัวชี้วัดย่อย ดังนี้

5.3.1 ความกว้างบริเวณฐานน้ำตกชั้นที่กว้างที่สุด พบว่า น้ำตกแม่ยะมีความกว้างบริเวณฐานน้ำตกชั้นที่กว้างที่สุดเท่ากับ 50.0 เมตร

5.3.2 ความสูงของน้ำตกชั้นที่สูงที่สุด พบว่า น้ำตกแม่ยะมีความสูงของชั้นที่สูงที่สุดเท่ากับ 91.0 เมตร

5.3.3 จำนวนชั้นของน้ำตก พบว่า น้ำตกแม่ยะเป็นน้ำตกที่เปิดให้มีการใช้ประโยชน์เพียงชั้นเดียว ซึ่งมีลักษณะการไหลของน้ำผ่านหน้าผาหินตกลงสู่เบื้องล่างในแนวโค้งเกือบ 90 องศา

5.3.4 จำนวนเดือนที่มีน้ำไหลไม่น้อยกว่าครึ่งหนึ่งของปริมาณน้ำสูงสุดในภาวะปกติ พบว่า น้ำตกแม่ยะมีน้ำไหลไม่น้อยกว่าครึ่งหนึ่งของปริมาณน้ำสูงสุดในภาวะปกติเป็นเวลา 6 เดือน โดยมีปริมาณน้ำมากที่สุดช่วงเดือนตุลาคมถึงเดือนพฤศจิกายน และมีปริมาณน้ำน้อยที่สุดช่วงเดือนเมษายน

5.4 คุณภาพด้านทัศนียภาพของภูมิทัศน์ ได้ผลการศึกษาดังนี้

พบว่า นักท่องเที่ยวที่เข้าไปเยือนหรือใช้ประโยชน์บริเวณน้ำตกแม่ยะ สามารถพบเห็นสภาพภูมิทัศน์ประเภทต่าง ๆ ที่หลากหลายในระดับปานกลาง เช่น Focal landscape ของเส้นทางเดินและลำน้ำของน้ำตก โดยเฉพาะ Feature landscape ของตัวฐานทรัพยากรซึ่งก็คือ น้ำตกแม่ยะ อันเป็นเป้าหมายหลักในการเข้ามาเยือนของนักท่องเที่ยว โดยรายละเอียดภูมิทัศน์บริเวณน้ำตกแม่ยะ ปรากฏดังภาพที่ 44 และภาพที่ 45

สำหรับน้ำตกแม่ยะเป็นแหล่งนันทนาการที่เปิดให้นักท่องเที่ยวเข้ามาใช้ประโยชน์ได้ตลอดทั้งปี โดยมีกิจกรรมหลักคือ เล่นน้ำ และถ่ายรูปน้ำตก ดังนั้นช่วงที่เหมาะสมสำหรับการประกอบกิจกรรมคือช่วงฤดูหนาว เนื่องจากในช่วงฤดูฝนกระแสน้ำค่อนข้างแรงอาจทำให้ไม่ปลอดภัยในการประกอบกิจกรรม ส่วนช่วงฤดูร้อนน้ำตกมีน้ำค่อนข้างน้อย โดยรายละเอียดภูมิทัศน์บริเวณน้ำตกแม่ยะในแต่ละช่วงฤดูกาล ปรากฏดังตารางที่ 13

5.5 นัยสำคัญต่อการสื่อความหมาย ได้ผลการศึกษาดังนี้

พบว่า บริเวณน้ำตกแม่ยะมีความโดดเด่น / ศักยภาพในการกำหนดเค้าโครงสื่อความหมายในระดับปานกลาง เนื่องจากทรัพยากรในพื้นที่ไม่ค่อยมีความหลากหลายมากนัก โดยนัยสำคัญต่อการสื่อความหมายภายในพื้นที่เป็นเรื่องเกี่ยวกับความโดดเด่นและใหญ่โตของตัวทรัพยากรฐานนั้นก็คือตัวน้ำตก ซึ่งมีความใหญ่โตติดลำดับต้น ๆ ของน้ำตกในประเทศไทย

5.6 ความเหมาะสมของทรัพยากรต่อการประกอบกิจกรรมนันทนาการ ได้ผลการศึกษาในแต่ละตัวชี้วัดย่อยดังนี้

5.6.1 ขนาดพื้นที่รองรับกิจกรรมเล่นน้ำที่สามารถเข้าถึงได้โดยปลอดภัย พบว่าบริเวณน้ำตกแม่ยะ จากการสำรวจเก็บข้อมูลทั้ง 3 ฤดูกาล มีขนาดพื้นที่รองรับกิจกรรมเล่นน้ำเฉลี่ยเท่ากับ 1,087.75 ตารางเมตร โดยมีขนาดพื้นที่รองรับกิจกรรมเล่นน้ำมากที่สุดในช่วงฤดูหนาวเท่ากับ 1,230.00 ตารางเมตร ซึ่งมีขนาดใกล้เคียงกับช่วงฤดูฝนคือ 1,120.65 ตารางเมตร และช่วงฤดูร้อนมีขนาดพื้นที่รองรับกิจกรรมเล่นน้ำน้อยที่สุดเท่ากับ 912.60 ตารางเมตร

ภาพที่ 44 ภูมิทัศน์บริเวณน้ำตกแม่ยะ

 <p>Types: Focal landscape Position: observer normal Detail: trail Distance: 0 meters Landscape Quality: common</p>	 <p>Types: Detail landscape Position: observer inferior Detail: Maeya waterfall Distance: 0 meters Landscape Quality: distinctive</p>	 <p>Types: Focal landscape Position: observer normal Detail: plant community Distance: 55 meters Landscape Quality: common</p>	 <p>Types: Feature landscape Position: observer superior Detail: creek Distance: 35 meters Landscape Quality: distinctive</p>	 <p>Types: Detail landscape Position: observer inferior Detail: plant community Distance: 210 meters Landscape Quality: common</p>	 <p>Types: Detail landscape Position: observer normal Detail: plant community Distance: 210 meters Landscape Quality: Common</p>
 <p>Types: Panoramic landscape Position: observer normal Detail: stream Distance: 380 meters Landscape Quality: common</p>	 <p>Types: Feature landscape Position: observer normal Detail: waterfall Distance: 416 meters Landscape Quality: distinctive</p>	 <p>Types: Focal landscape Position: observer superior Detail: stream Distance: 420 meters Landscape Quality: common</p>	 <p>Types: Feature landscape Position: observer superior Detail: creek Distance: 500 meters Landscape Quality: common</p>	 <p>Types: Focal landscape Position: observer superior Detail: creek Distance: 500 meters Landscape Quality: common</p>	

ภาพที่ 45 การวิเคราะห์ภูมิทัศน์บริเวณน้ำตกแม่ยะ

 <p>Types: Detail landscape Position: observer superior Detail: picnic area Distance: 500 meters Landscape Quality: common</p>	 <p>Types: Feature landscape Position: observer inferior Detail: Maeya waterfall Distance: 653 meters Landscape Quality: distinctive</p>
--	---

ภาพที่ 45 (ต่อ)

ตารางที่ 13 ตัวอย่างภูมิทัศน์ที่มีโอกาสพบเห็นแตกต่างกันตามฤดูกาลบริเวณเส้นทางเดินไป น้ำตกแม่ยะ

รายละเอียดภูมิทัศน์	ฤดูกาล		
	ฝน	หนาว	ร้อน
Types: Feature landscape Position: observer normal Detail: waterfall Distance: 300 - 450 meters Landscape Quality: distinctive			
Types: Ephemeral landscape Position: observer normal Detail: flower Distance: 450 - 600 meters Landscape Quality: distinctive			
Types: Feature landscape Position: observer inferior Detail: Maeya waterfall Distance: 653 meters Landscape Quality: distinctive			

5.6.2 ความขุ่นของน้ำ พบว่า น้ำตกแม่ยะมีค่าความขุ่นของน้ำโดยเฉลี่ยทุกช่วง ฤดูกาลเฉลี่ยเท่ากับ 7.08 NTU ซึ่งจะมีความขุ่นมากที่สุดในช่วงฤดูฝนเท่ากับ 11.20 NTU อันอาจเนื่อง มาจากความแรงของกระแสน้ำในช่วงฤดูฝน รองลงมาคือฤดูร้อนมีค่าความขุ่นเท่ากับ 6.09 NTU และฤดูหนาวมีค่าความขุ่นน้อยที่สุดเท่ากับ 3.95 NTU ตามลำดับ

5.7 ความคงทนของสภาพแวดล้อมในการรองรับการใช้ประโยชน์ โดยยังคงลักษณะ เดิมของระบบนิเวศ ได้ผลการศึกษาในแต่ละตัวชี้วัดย่อยดังนี้

5.7.1 ความคงทนต่อการเหยียบย่ำ/ บดอัดของดิน พบว่า ดินบริเวณน้ำตกแม่ยะ มีค่าความคงทนต่อการเหยียบย่ำของดินเฉลี่ยเท่ากับ 5.88 กิโลกรัมต่อตารางเซนติเมตร โดยมีค่า ความคงทนต่อการเหยียบย่ำของดินมากที่สุดในช่วงฤดูหนาวเท่ากับ 8.30 กิโลกรัมต่อตาราง

เซนติเมตร รองลงมาคือช่วงฤดูร้อนมีค่าเท่ากับ 6.47 และมีค่าความคงทนต่อการเหยียบย่ำของดิน น้อยที่สุดในช่วงฤดูฝน เท่ากับ 2.88 กิโลกรัมต่อตารางเซนติเมตร

5.7.2 ความยึดแน่นของเนื้อดิน พบว่า ดินบริเวณน้ำตกแม่ยะ มีค่าความยึดแน่นของเนื้อดินเฉลี่ยเท่ากับ 1.04 กิโลกรัมต่อตารางเซนติเมตร โดยมีค่าความยึดแน่นของเนื้อดินมากที่สุดในช่วงฤดูฝนเท่ากับ 1.28 กิโลกรัมต่อตารางเซนติเมตร รองลงมาคือช่วงฤดูหนาวมีค่าเท่ากับ 0.94 กิโลกรัมต่อตารางเซนติเมตร และมีค่าความยึดแน่นของเนื้อดินน้อยที่สุดในช่วงฤดูร้อน เท่ากับ 0.89 กิโลกรัมต่อตารางเซนติเมตร

5.7.3 ประเภทของสังคมพืช จากการตรวจสอบในพื้นที่จริง พบว่า สังคมพืชบริเวณน้ำตกแม่ยะ คือ ป่าผสมผลัดใบ ซึ่งมีตะแบกเปลือกบาง (*Lagerstroemia duperreana*) เป็นไม้ดัชนี (IVI = 71.7967) รองลงมา คือ แดง (*Xylia xylocarpa*) (IVI = 43.9114) และชะเง้อ (*Millettia leucantha*) (IVI = 33.7760) ตามลำดับ รายละเอียดปรากฏดังตารางผนวกที่ 33 โดยมีลักษณะโครงสร้างทางด้านตั้งและการปกคลุมเรือนยอดของพรรณไม้ ปรากฏดังภาพที่ 42

5.7.4 ความลาดชันของพื้นที่ พบว่า น้ำตกแม่ยะตั้งอยู่บนพื้นที่ที่มีสภาพภูมิประเทศโดยรอบเป็นภูเขาสูงสลับกับที่ราบ ดังนั้นจึงมีความลาดชันของพื้นที่ค่อนข้างสูง โดยมีค่าความลาดชันของพื้นที่เฉลี่ยเท่ากับ 40.82 เปอร์เซ็นต์

5.7.5 การมีอยู่ของสัตว์ป่าที่อ่อนไหวต่อการถูกรบกวน จากการสอบถามข้อมูลจากเจ้าหน้าที่ผู้ดูแลแหล่งนันทนาการ พบว่า บริเวณน้ำตกแม่ยะไม่เคยพบเห็นร่องรอยของสัตว์ป่าที่อ่อนไหวต่อการถูกรบกวนเลย

5.8 ความเชื่อมโยงกับแหล่งนันทนาการอื่น ได้ผลการศึกษาในแต่ละตัวชี้วัดย่อยดังนี้

5.8.1 ระยะทางระหว่างแหล่งนันทนาการที่ประมินกับแหล่งนันทนาการที่ใกล้ที่สุด พบว่า แหล่งนันทนาการทางธรรมชาติที่ตั้งอยู่ใกล้กับน้ำตกแม่ยะมากที่สุด คือ น้ำตกแม่เตี้ย ซึ่งมีระยะทางห่างออกไปประมาณ 9.00 กิโลเมตร รายละเอียดปรากฏดังตารางผนวกที่ 38

5.8.2 จำนวนแหล่งนันทนาการใกล้เคียงในระยะ 80 กิโลเมตร พบว่า ภายในรัศมี ระยะ 80 กิโลเมตร จากน้ำตกแม่ยะมีแหล่งนันทนาการทางธรรมชาติจำนวน 55 แห่ง โดยมี แหล่งนันทนาการประเภทเดียวกันกับน้ำตกแม่ยะจำนวน 26 แห่ง เช่น น้ำตกแม่กลาง น้ำตก- วชิรธาร และน้ำตกลีริภูมิ เป็นต้น ซึ่งมีระยะทางห่างจากน้ำตกแม่ยะเท่ากับ 9.18, 10.94 และ 15.33 กิโลเมตร ตามลำดับ แหล่งนันทนาการทางธรรมชาติประเภทอื่น ๆ ได้แก่ ถ้ำ เส้นทาง- ศึกษาธรรมชาติ จุดชมวิว ธรณีสัณฐาน น้ำพุร้อน ทั้งสิ้นจำนวน 29 แห่ง เช่น ถ้ำบริจินดา เส้นทางศึกษาธรรมชาติก๊วแม่ปาน ผาช้าง ออบหลวง ห้วยหญ้าไซ และบ่อน้ำอุ่นธรรมชาติขุนขาน เป็นต้น ซึ่งมีระยะทางห่างจากน้ำตกแม่ยะเท่ากับ 12.05, 17.81, 23.83, 27.02, 41.27 และ 45.80 กิโลเมตร ตามลำดับ รายละเอียดปรากฏดังตารางผนวกที่ 38

5.9 ความปลอดภัย ได้ผลการศึกษาในแต่ละตัวชี้วัดย่อยดังนี้

5.9.1 โอกาสในการสัมผัสพืชเป็นพิษขณะประกอบกิจกรรม พบว่า บริเวณน้ำตก แม่ยะ นักท่องเที่ยวมีโอกาสในการสัมผัสพืชเป็นพิษขณะประกอบกิจกรรมน้อยมาก เนื่องจากการ สสำรวจบริเวณพื้นที่ใช้ประโยชน์พบว่า มีชนิดของพืชเป็นพิษ / เป็นอันตรายโดยการสัมผัสเพียง 1 ชนิด คือ หางช้างฮ้าง (*Dendrocnide basirotonda*) ซึ่งหากสัมผัสบริเวณส่วนที่เป็นพิษคือขนหรือ เกสรตามส่วนต่าง ๆ ของช่อดอกสามารถทำให้เกิดอาการคันเป็นผื่นแดงและปวดแสบมาก

5.9.2 โอกาสในการพบสัตว์เป็นอันตรายขณะประกอบกิจกรรม พบว่า บริเวณน้ำตก แม่ยะ นักท่องเที่ยวมีโอกาสพบสัตว์ที่อาจเป็นอันตรายขณะประกอบกิจกรรมภายในบริเวณแหล่ง ได้ เนื่องจากการสอบถามเจ้าหน้าที่ พบว่า มีสัตว์ที่อาจเป็นอันตรายจำนวน 2 ชนิด ได้แก่ งูจงอาง (*Ophiophagus hunnah*) ซึ่งเป็นงูพิษที่มีพิษออกฤทธิ์ต่อระบบประสาท และงูเห่า (*Pythohon reticulatus*) ซึ่งไม่มีพิษแต่อาจทำอันตรายโดยการใส่ลำตัวบีบรัด

5.9.3 โอกาสในการเกิดภัยธรรมชาติในช่วงที่เปิดให้มีการประกอบกิจกรรม พบว่า น้ำตกแม่ยะเปิดให้มีการเข้าไปใช้ประโยชน์ด้านการท่องเที่ยวตลอดทั้งปี ซึ่งในช่วงปลายเดือน พฤษภาคมถึงเดือนกรกฎาคม โดยเฉพาะช่วงที่เกิดฝนตกหนักอาจจะมีโอกาสเกิดน้ำป่าหลากเป็น ประจำทุกปี เฉลี่ยประมาณ 5 วันต่อปี

5.10 ภูมิอากาศ จากการตรวจสอบข้อมูลอุตุนิยมวิทยาเกี่ยวกับภูมิอากาศในสถานีตรวจวัดอากาศลำพูนในคาบ 10 ปี ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2535 - 2546 ซึ่งเป็นสถานีตรวจวัดอากาศที่ตั้งอยู่ใกล้ น้ำตกแม่ยะมากที่สุด มีระยะทางห่างออกไปประมาณ 59.28 กิโลเมตร ได้ผลการศึกษาในแต่ละตัวชี้วัดย่อยดังนี้

5.10.1 อุณหภูมิเฉลี่ย มีค่าเท่ากับ 26.3 องศาเซลเซียส โดยอุณหภูมิเฉลี่ยมีค่าสูงสุด ช่วงเดือนเมษายนเท่ากับ 30.1 องศาเซลเซียส และอุณหภูมิเฉลี่ยมีค่าต่ำสุดช่วงเดือนมกราคมเท่ากับ 12.9 องศาเซลเซียส

5.10.2 ความชื้นสัมพัทธ์ มีค่าเฉลี่ยตลอดทั้งปีเท่ากับ ร้อยละ 72.6 โดยความชื้นสัมพัทธ์เฉลี่ยมีค่าสูงสุดช่วงเดือนกันยายนเท่ากับ ร้อยละ 83.9 และความชื้นสัมพัทธ์เฉลี่ยมีค่าต่ำสุดช่วงเดือนมีนาคมเท่ากับ ร้อยละ 56.9

5.10.3 จำนวนวันฝนตกต่อปี เฉลี่ยเท่ากับ 112.0 วัน โดยมีจำนวนวันฝนตกมากที่สุดช่วงเดือนสิงหาคมและกันยายนเฉลี่ยเท่ากับ 18.4 วัน เท่ากัน และมีจำนวนวันฝนตกน้อยที่สุดช่วงเดือนมกราคมเฉลี่ยเท่ากับ 0.9 วัน

รายละเอียดสภาพภูมิอากาศจากสถานีตรวจวัดอากาศลำพูน ปรากฏดังตาราง
ผนวกที่ 39